

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 70/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Нови Дом“ Врање, кога заступа Данијел Стаменковић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Томашевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2148/19 од 27.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 2148/19 од 10.08.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2148/19 од 27.05.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 2148/19 од 10.08.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1660/17 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и одржан је у целости на снази закључак о извршењу извршитеља за подручје Основног суда у Врању Жикице Трајковића, Ивк 3626/2015 од 30.09.2015. године за износ главног дуга од 4.931,25 динара на име пружених услуга грејања за октобар 2014. године са законском затезном каматом почев од 21.10.2014. године до коначне исплате и за трошкове извршења у износу од 4.200,00 динара. Ставом другим изреке, укинут је у целости закључак о извршењу извршитеља Станка Филиповића И.Ивк 830/2014 од 05.11.2014. године. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име пружених услуга грејања за период од јануара 2014. године до септембра 2014. године, исплати износ од укупно 44.381,25 динара, и то по 4.931,25 динара за сваки месец са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.757,16 динара са законском затезном каматом на износ од 19.500,00 динара почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2148/19 од 27.05.2020. године, исправљеном решењем истог суда Гж 2148/19 од 10.08.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 1660/17 од 21.03.2019. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе

тужени да тужиоцу плати на име накнаде за пружене услуге грејања за октобар месец 2014. године износ од 4.931,25 динара са законском затезном каматом почев од 21.10.2014. године па до исплате, као и трошкове извршења у износу од 4.200,00 динара и укинут је у целости закључак о извршењу И.Ивк 3626/15 од 30.09.2015. године, како за наведени главни дуг са законском затезном каматом тако и за трошкове извршења у износу од 4.200,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу плати на име накнаде за пружене услуге грејања, у периоду од јануара 2014. године до септембра 2014. године, износ од 44.381,25 динара, и то по 4.931,25 динара за сваки месец са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате и укинут је у целости закључак о извршењу извршитеља Станка Филиповића из Враћа И.Ивк 830/2014 од 05.11.2014. године. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртм изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.900,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 19.740,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, сходно члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку..

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 31.01.2014. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 43.574,31 динара. Првостепена пресуда донета је 21.03.2019. године, док је другостепена пресуда донета 27.05.2020. године.

Из наведеног произлази да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности у којем ревизија није дозвољена. У тој врсти спора дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тачка 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је, применом члана 165. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић